U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Pavla Molka a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **J. H.,** proti žalovanému: **Finanční úřad pro Královéhradecký kraj,** se sídlem Horova 824/17, Hradec Králové, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9. 1. 2018, č. j. 31 Af 51/2016 – 106,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9. 1. 2018, č. j. 31 Af 51/2016 – 106. Tímto usnesením bylo pro nezaplacení soudního poplatku zastaveno řízení o žalobě, kterou se stěžovatel domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 8. 2016, č. j. 1516990/16/2711-70462-603495, a zároveň vyslovení jeho nicotnosti. Stěžovatel současně s podáním kasační stížnosti požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Rovněž požádal soud o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[2] Usnesením ze dne 22. 2. 2018, č. j. 7 Afs 31/2018 – 32, Nejvyšší správní soud žádost o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl a současně stěžovatele vyzval k zaplacení soudních poplatků a k předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo prokázání, že má vysokoškolské právnické vzdělání. Ke splnění těchto povinností mu stanovil lhůtu 15 dnů od doručení usnesení a poučil ho o následcích nezaplacení poplatku ve stanovené lhůtě, resp. nedoložení splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s. ve stanovené lhůtě. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 27. 2. 2018. Stěžovatel však soudní poplatky nezaplatil a nedoložil zastoupení advokátem, resp. neprokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání.

[3] V reakci na uvedené usnesení zaslal stěžovatel Nejvyššímu správnímu soudu dne 13. 3. 2018 další žádost o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Stěžovatel ke svým osobním poměrům v žádosti uvedl, že *„na základě objektivně nového skutkového i právního stavu v mezidobí nově nastalého (nově prováděné exekuce) objektivně důvodně žádá pro předmětné řízení o kasační stížnosti (řízení zastaveno pro nezaplacení SOP) o ustanovení zástupce z řad advokátů a o osvobození od soudních poplatků, neboť v mezidobí došlo u žalobce/žadatele ke změně faktických poměrů, což muselo být a je zdejšímu soudu z jeho úřední činnost dobře známo.*" Další námitky stěžovatel směřoval již jen vůči postupu správce daně a k povinnosti nezbytného zastoupení advokátem podle § 105 odst. 2 s. ř. s.

[4] Stěžovatel však ani k této žádosti nedoložil žádné podklady, kterými by ozřejmil své osobní poměry, tím spíše žádné podklady, kterými by prokázal změnu poměrů, která u něj měla nastat v době od vydání výše uvedeného usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2018, č. j. 7 Afs 31/2018 – 32. Za takovou skutečnost nelze považovat zcela obecné a nepodložené tvrzení stěžovatele, že *„změna faktických poměrů"* musela být soudu známa z jeho úřední činnosti. Nejvyšší správní soud proto neshledal důvod o nynější opakované žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti znovu rozhodnout samostatným usnesením. Byť obecně platí, že o žádosti o osvobození od soudního poplatku musí soud rozhodnout dříve, než pro nezaplacení soudního poplatku řízení zastaví, toto obecné pravidlo má své výjimky. Mechanické uplatňování tohoto pravidla by mohlo v některých případech vést ke zbytečnému prodlužování řízení opakováním stále stejných žádostí a rozhodováním o nich. O opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku v rámci jednoho řízení je proto soud povinen rozhodnout jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti, zejména došlo-li ke změně poměrů účastníka řízení (viz např. rozsudky tohoto soudu ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008 – 65, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 8 As 145/2015 – 12, nebo ze dne 12. 10. 2016, č. j. 5 As 120/2014 – 32, a nález Ústavního soudu ze dne 20. 1. 2010, sp. zn. I. ÚS 1439/09, č. 10/2010 Sb. ÚS, odst. 17).

[5] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích"), vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[6] Podle § 40 odst. 1 věty první s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

[7] Vzhledem k tomu, že dnem, který určil počátek běhu lhůty pro zaplacení soudního poplatku, bylo úterý 27. 2. 2018, byla posledním dnem lhůty pro zaplacení soudního poplatku středa 14. 3. 2018.

[8] Jelikož stěžovatel soudní poplatek v určené lhůtě nezaplatil, Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. o zastavení řízení o kasační stížnosti.

[9] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další vadu své kasační stížnosti, a to nedostatek právního zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože k tomu byl usnesením ze dne 22. 2. 2018, č. j. 7 Afs 31/2018 - 32, rovněž vyzván, Nejvyšší správní soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před odmítnutím návrhu pro nesplnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem (srov. např. usnesení zdejšího soudu ze dne 3. 8. 2016, č. j. 2 Afs 111/2016 - 29, ze dne 19. 10. 2016, č. j. 3 As 207/2016 - 35, či ze dne 22. 3. 2017, č. j. 3 As 240/2016 - 70).

[10] Nejvyšší správní soud nerozhodoval o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, protože o tomto mimořádném opravném prostředku bylo rozhodnuto bez zbytečného prodlení po nezbytném poučení účastníků řízení a obstarání dalších podkladů nutných pro rozhodnutí.

[11] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. března 2018

Mgr. David Hipšr
předseda senátu